

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Ważność art. 25 ust. 1 i art. 35 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych (Dz.U. L 341, str. 29) — Wydanie pozwolenia na przywóz masła nowozelandzkiego, wniosek o wydanie którego może być złożony jedynie w Zjednoczonym Królestwie, uzależnione od okazania świadectwa Inward Monitoring Arrangement (IMA 1) — Naruszenie art. 28, art. 34 ust. 2 i art. 82 ust. 1 WE oraz art. 26 ust. 2 i art. 29 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. (Dz.U. L 160, str. 48) — Naruszenie art. XVII ust. 1 lit. a) GATT — Naruszenie art. 1 ust. 3 Porozumienia w sprawie licencjonowania przywozu (Dz.U. L 336, str. 151)

Sentencja

- 1) Artykuł 35 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych jest nieważny w części, w której stanowi, iż wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz masła nowozelandzkiego po obniżonej stawce celnej mogą być składane jedynie do właściwych władz Zjednoczonego Królestwa.
- 2) Artykuły 25 i 32 rozporządzenia nr 2535/2001 w związku z załącznikami III, IV i XII do tego rozporządzenia są nieważne, ponieważ pozwalają one na dyskryminację przy wydawaniu pozwoleń na przywóz masła nowozelandzkiego po obniżonej stawce celnej.

(¹) Dz.U. C 239 z 25.09.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Nuova società di telecomunicazioni SpA przeciwko Ministero delle Comunicazioni i ENI SpA

(Sprawa C-339/04) (¹)

(Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywa 97/13/WE — Opłaty nakładane w przypadku indywidualnych zezwoleń)

(2006/C 224/08)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nuova società di telecomunicazioni SpA

Strona pozwana: Ministero delle Comunicazioni i ENI SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 6 i 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/13/WE z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 117, str. 15) — Zgodność z prawem wspólnotowym przepisu krajowego nakazującego spółkom świadczącym usługi dostępne dla ogółu ludności, które dla własnych potrzeb utworzyły sieci prywatne, utworzenie oddzielnych spółek celem prowadzenia wszelkiej działalności w sektorze telekomunikacyjnym

Sentencja

Sprzeczne z art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/13/WE z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych są uregulowania krajowe, takie jak występujące w postępowaniu głównym, które nakładają na spółkę posiadającą indywidualne zezwolenie na udostępnianie publicznej sieci telekomunikacyjnej — z tytułu którego spółka ta uiściła opłatę przewidzianą w tym artykule — obowiązek uiszczenia dodatkowej opłaty z tytułu korzystania z tej sieci dla celów prywatnych, naliczanej na podstawie kryteriów, które nie odpowiadają kryteriom zawartym w art. 11 dyrektywy 97/13.

(¹) Dz.U. C 251 z 9.10.2004 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) — Robert Hans Conijn przeciwko Finanzamt Hamburg-Nord

(Sprawa C-346/04) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Podatek dochodowy — Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu — Doradztwo podatkowe — Prawo do odliczenia wydatków)

(2006/C 224/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona wnosząca odwołanie Robert Hans Conijn

Strona pozwana Finanzamt Hamburg-Nord

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 52 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 43 WE) — Odmowa przyznania nierezydentom prawa do odliczenia wydatków poniesionych na doradztwo podatkowe w celu sporządzenia deklaracji podatkowej

Sentencja

Artykuł 52 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 43 WE) sprzeciwia się ustawodawstwu krajowemu, które nie zezwala osobie podlegającej ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu na odliczenie od kwoty dochodu podlegającego opodatkowaniu, jako kosztów nadzwyczajnych, wydatków na doradztwo podatkowe poniesionych w celu sporządzenia zeznania o wysokości osiągniętych dochodów na tej samej podstawie, co osoba podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

(¹) Dz.U. C 251 z 09.10.2004

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) — Gérald De Cuyper przeciwko Office national de l'emploi

(Sprawa C-406/04) (¹)

(Swobodne przemieszczanie się i pobyt na terytorium Unii Europejskiej — Zasiłek dla bezrobotnych — Wymóg posiadania faktycznego miejsca zamieszkiwania na terytorium krajowym)

(2006/C 224/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gérald De Cuyper

Strona pozwana: Office national de l'emploi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal du travail de Bruxelles — Wykładnia art. 17 WE i 18 WE ustanawiających obywatelstwo Unii — Przepis krajowy uzależniający przyznanie zasiłku dla bezrobotnych od przesłanki posiadania faktycznego miejsca zamieszkania na terytorium krajowym

Sentencja

Swoboda przemieszczania się i pobytu gwarantowana każdemu obywatelowi Unii Europejskiej przez art. 18 WE nie stanowi przeszkody w narzuceniu bezrobotnemu, który ukończył 50 lat i jest zwolniony z obowiązku wykazania gotowości do podjęcia pracy, wymogu posiadania miejsca zamieszkania, takiego jak ten zastosowany w sprawie w postępowaniu przed sądem krajowym, jako przesłanki zachowania jego uprawnienia do zasiłku dla bezrobotnych.

(¹) Dz.U. C 284 z 20.11.2004.

Wyrok Trybunału (pełny skład) z dnia 11 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Edith Cresson

(Sprawa C-432/04) (¹)

(Artykuł 213 ust. 2 WE — Artykuł 126 ust. 2 EA — Naruszenie zobowiązań wynikających z funkcji członka Komisji — Pozbawienie prawa do emerytury)

(2006/C 224/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H.-P. Hartvig i J. Currall, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Edith Cresson (przedstawiciele: G. Vandersanden, L. Levi i M. Hirsch, adwokaci)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, C. Jurgensen i G. de Bergues, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga w trybie art. 213 ust. 2 akapit trzeci traktatu WE oraz art. 126 ust. 2 akapit drugi traktatu Euratom — Pozbawienie byłego komisarza prawa do emerytury — Naruszenie zobowiązań wynikających z funkcji członka Komisji